

res, fordi 30.000-kroners-reglen tilgodeser de lavestlønnede, men den risikerer at koste dyrt i antallet af mennesker, der nu vil vælge efterlønnen til frem for at blive i jobbet.

KL 16.15

Jeg synes også, det er helt mærkeligt, at vi indfører en fortrykelsesordning, der betyder, at vellønnede og raske mennesker som mig selv nu igen kan vælge efterlønnen til, selv om jeg eksempelvis valgte den fra for 6 år siden.

Vi beklager, at delpensionen, som vi jo også afskaffer med lovforslaget, ikke blev den succes, som vi havde håbet på. Det var Det Radikale Venstre, der var primus motor i dens indførelse, og tankegangen var den rigtige, nemlig at lave en gradvis overgang mellem fuldt arbejde og fuld pension. Men ordningen har åbenbart været for kompliceret og er ikke blevet brugt, og derfor er det fair nok, at den nu bliver afskaffet.

Endelig er der ændringerne i fleksydelsen, som vi også skal behandle i dag. Vi synes, de er i orden. Fleksydelsesreglerne skal følge efterlønsreglerne, men vi er kedede af, at man ikke på samme måde lod reglerne for ledighedsydelse, som er fleksjobbernes dagpenge, følge reglerne for dagpenge, så 60-årige på ledighedsydelse ikke fremover bliver presset på efterløn eller fleksydelse, som det jo hedder, når man er fleksjobber.

Velfærdsaftalen løser ikke hele fremtidens udfordring med mangel på arbejdskraft, navnlig på den korte bane kommer vi til at mangle arbejdskraft. Det ser vi jo allerede i dag, hvor mange virksomheder må sige nej til ordrer, fordi de simpelt hen ikke kan få folk til at udføre ordrerne.

Jeg tror også, man kommer til at skulle lave flere velfærdsaftaler inden for de kommende 10-15 år, og kan i hvert fald bebude, at vi fra Det Radikale Venstre står klar med mere ambitiøse forslag til velfærdsreformer, når den tid kommer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu ved jeg jo godt, at det er De Radikales mål helt at få afskaffet efterlønnen, men alligevel kunne jeg godt tænke mig at spørge De Radikales ordfører, hvad De Radikale egentlig vil gøre ved konsekvenserne af det her med, at man fjerner den forlængede dagpengere i kombination med den højere efterlønsalder. For det vil jo meget, meget nøjagtigt ramme lige præcis de kortuddannede og i allerhøjeste udstrækning de

kvindelige kortuddannede, da kvinderne er overrepræsenteret både i den gruppe, der har glæde af den forlængede dagpengere, og i den gruppe, der i dag går på efterløn, når man er mellem 60 og 62 år.

Hvad vil man gøre for de mennesker, som i første omgang vil falde ud af dagpengesystemet, og som derefter som konsekvens af det ikke vil have ret til efterløn overhovedet? Hvordan vil man prøve at sikre de her mennesker i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er jo dejligt at kunne give Enhedslistens ordfører et helt præcist svar. De mennesker, der mister deres dagpengere i den alder, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr peger på, får ret til et seniorjob. Så de mennesker går altså fra en situation, hvor de må gå passivt på dagpenge, til en situation, hvor de har retten til at indtræde i et arbejde i en kommune på helt almindelige, ordinære vilkår. Så de får altså ret til at komme i et seniorjob.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er fantastisk interessant, for problemet er jo for det første, at der er lagt et loft over antallet af seniorjob på 1.500, og at man i dag ser, at den gruppe, vi snakker om, ligger på et sted mellem 5.000 og 7.000 mennesker, så det er altså kun en tredjedel af dem, vi snakker om.

Det andet er, at man ikke optjener dagpengere i seniorjobbene. Så en stor del af dem vil falde ud af dagpengesystemet, inden de får ret til efterløn. Derfor løser det ikke problemet. Der må være andre ting, der kan løse det problem, jeg har nævnt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har simpelt hen ikke ret i sine betragtninger. Hvis man er 60 år og mister sin dagpengere eller 58 år og mister sin dagpengere, har man en ret til at få et seniorjob, og det seniorjob kan man bevare til den dag, man går på efterløn. Hvis seniorjobbet forsvinder af den ene eller den anden grund, fordi kommunen omprioriterer sine ressourcer, har man ret til at få tilbudt et andet seniorjob; sådan har vi fået det indføjet i velfærdsaftalen. Så den situation, hvor folk bliver presset ud eller ryger ud og mister retten til efterløn, vil simpelt hen ikke opstå.